

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΕΥΝΔΡΟΜΗ ΕΓΓΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαρ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑκάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Οἱ ἐγγεγραφομένοι νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὸ *Μη Χάνεσαι* λαμβάνουσι, προσθέτοντες εἰς τὴν ἑτησίαν συνδρομὴν μόνον ἢ φράγκα.

Α' Ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἐπιφυλλίδων *Αυτογιάννη*, τιμωμένου ἑκάστου φύλλου παλαιοῦ ἀντὶ λ. 20 δρ. ν. 26.—

Β' Τὸ ὠραῖον μυθιστόρημα τοῦ *Κυρίου Ὑπουργοῦ*. » » 1.80

Γ' Τὰ μέγροι τοῦδε ἐκδοθέντα φύλλα τῶν *Κρητικῶν Γάμων*, ἔθνικοῦ μυθιστορήματος τοῦ *Ζαμπελίου*. » » 1.80

Δ' Τὸ *Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον* τοῦ *Μη Χάνεσαι* τοῦ 1882 ἐξαντληθὲν πλὴν ὀλιγίστων ἀντιτύπων » » 2.

ἦτοι τὸ ὅλον φράγκα 31.60

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὡς προαναγγέλην χθὲς ὁ Κ. Ἱεροκλῆς, ὑποψήφιος βουλευτῆς Ἀττικῆς, συνεκάλεσε τοὺς ἐκλογεῖς ἐν δημοσίῳ συλλαλητηρίῳ ἐν τῇ Πλατείᾳ Συντάγματος περὶ τὴν 3ην καὶ ἡμίσειαν ὠρ. μ. μ. Οἱ συνελθόντες δὲν ἦσαν οὔτε ὀλίγοι, οὔτε παρὰ πολλοί. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν συνελθόντων διεκρίνετο ἀθρόα σχεδὸν ἡ μακεδονικὴ νεολαία. Τῇ συγκαίρομεν σπεύσασαν μετὰ τόσου πόθου ν' ἀκροασθῆ ρήτορα, προτιθέμενον νὰ ἀναπτύξῃ τὸ μακεδονικὸν ζήτημα.

Ὁ Κ. Ἱεροκλῆς ὡς ρήτωρ βεβαίως δὲν διεκρίθη· ἀλλ' εἶνε τόσῳ δύσκολον τὸ ἐν ὑπαίθρῳ λαλεῖν καὶ, δυσκολώτερον τὸ πρῶτον φορὰν δημοσίᾳ λαλεῖν. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκεῖνοι οἵτινες μέλλουσι νὰ διακριθῶσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Οὐεστμίνστερ, καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν μέλλουσι νὰ διακριθῶσι, γυμνάζονται εἰς τὴν ρητορικὴν ἀπὸ παιδιᾶ καὶ μαθητάς. Μαζὺ μὲ τὴν κολυμβητικὴν, τὴν πυγμαχίαν, τὸ *Κρίκετ* καὶ τὴν ἵππασίαν, οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἔτον διδάσκονται καὶ τὸ δημοσίᾳ αὐτοσχεδῶς λαλεῖν. Ἄλλως τε δὲ, τὸν κ. Ἱεροκλῆν δὲν ὑποβόηθαι καὶ ἰσχυρὸν φωνητικὸν ὄργανον. Ὡς εἶπέ τις, ἔχει φωνὴν σαλονίου.

Ἄλλ' ἐὰν δὲν διεκρίθη ἐπὶ λαμπροῖς ἑξωτερικοῖς χαρί-

σμασι, διεκρίθη ὡς λαμπρὸς πολιτικὸς, ἀναπτύξας μετὰ θάρρους καὶ τόλμης καὶ κρίσεως πολλῆς καὶ εὐγλωττίας τὸ μέγα μακεδονικὸν ζήτημα.

Ἔστω ὁ λίγος τοῦ ἐν δημοσιεύομεν κατωτέρω, ἀπάντησις εἰς τὸ περιλήπτον ἄρθρον τῆς ἡμερωσήμερου βιενναίας *Εφημερίδος τῶν Σέτων*.

ΕΚ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1883.

I

Ἐργάζονται οἱ Βούλγαροι ἀνοίγοντες καὶ ἀνεγείροντες σχολεῖα καὶ ἀποστέλλοντες διδασκάλους καὶ πράκτορας καὶ εἰς τὰ μικρότερα τῶν χωρίων, ἐργάζονται οἱ Αὐστριακοὶ καὶ Ρουμάνοι διὰ τῶν προξένων τῶν, ἐργάζονται οἱ Ρῶσοι κυρίως ἤδη ἐν Ἀθῶνι, ἐργάζονται οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Λουϊδάλα καὶ οἱ Λαζαρισταὶ μοναχοὶ ποιῶντες προσηλύτους διὰ τῶν Οὐνιτῶν ἐπισκόπων καὶ οἰκοδομοῦντες ἱεροσπουδαστήρια, ἐργάζονται οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ Ἀγγλοὶ Εὐαγγελικοὶ ἱεραπόστολοι καὶ λοιποὶ, ἐργάζονται δαπανῶντες ἅπαντες ἀδρὰ ποσὰ, μηχανορραφοῦντες, ραδιορρογῶντες, κινῶντες γῆν καὶ θάλασσαν. Ἡμεῖς δὲ οἱ Ἕλληνες; Ἐργαζόμεθα; Ἐνεργοῦμεν; Ἐργαζόμεθα ἀλλὰ οὐχὶ ὡς δεῖ, ἐργαζόμεθα ὀπισθοδρομοῦντες καὶ χάνοντες καὶ οὐχὶ προσκτώντες καὶ προχωροῦντες. Ἀλλὰ διατί ἡ τοιαύτη ὀπισθοδρομία; Τίνα τὰ αἴτια δι' ἃ ἡμεῖς οἱ ἔχοντες ὑπὲρ ἡμῶν παραδόσεις ἐν Μακεδονίᾳ, ἡμεῖς οἱ ἔχοντες τὰ αὐτὰ ἔθιμα, οἱ ὄντες τῆς αὐτῆς φυλῆς ἀποτυγχάνομεν, οἱ δὲ Αὐστριακοὶ Βούλγαροι καὶ λοιποὶ ἀλλόφυλοι προσηλυτίζουσι ἐν αὐτῇ τῇ καρδίᾳ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους; Τίνες οἱ λόγοι; Δύο οἱ κυριώτεροι. Ἡ ἐν παντὶ σχεδὸν ζητήματι ἀναφαινομένη φιλαυτία, φιλαρχία κοινωνιστικὴ, οὕτως εἶπειν τοῦ Ἕλληνος τάσις, ἡ ἀπολήγουσα πάντοτε εἰς ἐριδας καὶ μικροφιλοτιμίας, κόμματα καὶ πάθη, καὶ τὰ ὅλω; σχεδὸν ἀκατάλληλα ὄργανα ἡμῶν.

Περὶ ἀμφοτέρων τούτων ἱκανὰ ἐγράφησαν ἐν διαφόροις φύλλοις καὶ ἰδίως ἐν ἀλλεπαλλήλοις ἀρθροῖς τοῦ σιλτάτου *Μη Χάνεσαι* τοῦ πλέον παντὸς ἄλλου φύλλου δεῖξαντος ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς κινδυνεύουσας ταλαίνης πατρίδος μας καὶ περιττὸν κρίνω νὰ ἐπαλαλάσω ταῦτα.

II

Περιδινούνται πρό των οφθαλμών μου γυμνασιάρχαι μετά καθηγητών και μαθητών εν ταίς έδοίς περιφερομένων και καφφενείois φοιτώντων, έφορία διπλαί μετά άργούντων σχολείων, μητροπολίται, συνελεύσεις, έξαρχοι, άφ' ενός άφ' έτέρου προπαγαντευταί πάσης έθνικότητας και θρησκείας, Βούλγαροι σχισματικοί μετά Ουνιτών, Ίησουίται, Παπισταί μετά προσαπαντών, Αυστριακοί και Ρουμάνοι, έκάτεροι των όποιων καιτοι πρός ίδιον σκοπόν και συμφέρον εργαζόμενοι, ένα όμως ιδίως καταπολεμοῦσι τόν Έλληνισμόν, αυτόν θεωρούντες και άναγνωρίζοντες τόν μέγιστον αντίπαλον.

Παραβάλλων τίς έναντι των δεξιωτάτων ενεργειών αυτών τας των ημετέρων, και θεωρών παρά τά άργούντα έν μαρσαμψ και σαθροίς κτιρίοις ημετέρα εκπαιδευικά καταστήματα, τά έν πλήρει ενεργεία και λαμπροίς οικοδομήμασι των αντίθετων και ιδίως των Βουλγάρων, τούς έντεταλμένους τήν διαφύλαξιν των τιμιωτέρων του έθνους συμπερόνων διαπληκτιζομένους, άπρακτούντας, ή και άνοήτως εργαζομένους και εις ά μη δει καταδαπανώντας τας έμπειπιστευμένους αυτοίς πολυτίμους του έθνους δυνάμεις και παρ' αυτούς τούς Βουλγάρους και Ρουμάνους εργαζομένους ως λέοντας, τούς Αυστριακούς επί τήν κάθοδον προετοιμαζομένους, τούς παπιστάς και προτεστάντας άνενδότης προσηλυτιζόντας και πάντας τούτους εις βάρος του Έλληνισμού, καταλαμβάνεται υπό άπογοητεύσεως ούδαμου σχεδόν βλέπων έλπίδα σωτηρίας τό πανταχού έπιζητούν τοιαύτην βλέμμα του. Παύσις και μετάθεσις εις καταλληλοτέραν εποχήν των έρίδων και κομματικων, και ενεργεία πάντων ημών ηνωμένων συντόνος, ιδού τό κατ' έμέ ή μόνη έλπίς μας κατά του προσεγγίζοντος και έπαπειλούντος ημάς κινδύνου, άμφοτέρα ταύτα ηνωμένα παρέχουσι πολλάς έλπίδας σωτηρίας. Εργασθώμεν, εργασθώμεν λοιπόν, άδελφοί Μακεδόνες συντόμως και ούτω μόνον έλπίσωμεν ότι ημεραν τινά θέλομεν ιδει τά ήδη όνειρα ημών περι Μακεδονίας πραγματοποιούμενα.

III

Άπό τής παρελθούσης τετάρτης διατρίβουσι ένταυθα οι παρά του Οικουμενικού Πατριαρχείου ως έξαρχοι άποσταλέντες ένα έπιπέρωσι τήν θεραπείαν εις τήν λυπηράν κατάστασιν εις ήν εύρίσκειται ή ημετέρα κοινότης συμφιλιούντες άλλήλοις τά διεστώτα μέρη, μητροπολίται Σερρών και Δράμας κ. κ. Ναθαναήλ και Γερμανός.

Άς μοί έπιτραπή νά φρονώ, κύριε συντάκτα, παρά τας άπαισιοδοξίας και τήν έν άμφιβολία τεθειμένην και ως μη δυνατήν θεωρουμένην υπό των πολλών συνδιαλλαγών των δύο μερίδων, άς μοί έπιτραπή, λέγω, νά φρονώ και ώμεν εύέλπιδες ότι τά επί ξυρού άκμής όντα πράγματα επί τό βέλτιον θέλουσι τραπή διά των καταλλήλων ενεργειών των έν λόγω έξάρχων αναλογιζομένων συγχρόνως άμφοτέρων των μερίδων τήν κρισιμότητα των περιστάσεων και άν βλέμμα μόνον άπλοῦν περι αυτάς ρίψουσι και ιδώσιιν οφθαλμοφανώς τό μέγεθος και τήν πληθύν των περιστοιχιζόντων τήν Μακεδονίαν κινδύνων. Άς μετρήσωσι οι κύριοι ούτοι τό μέγεθος του κινδύνου και άς σκεφθώσιν επ' όλίγον τήν ήν άπέναντι του έθνους ολοκληρόν άναλαμβάνουσιν ευθύνην περι έριδας προσωπικάς και μικροπολιτιμίας και περι φαύλα έν γένει τυρβάζοντες και μη άντεπεξεργόμενοι ως εις άλληθείς Έλληνας έμπρέπει κατά των κατακλυσάντων ημάς έχθρών άς προσβλέψουσι τας των αντίπαλων ενεργείας και βλέποντες τά πρό πολλού άρξάμενα των μαθημάτων των Βουλγαρικά σχολεία, άς καλύψουσι υπ' άίσχύνης τά πρόσωπα αυτών βλέποντες τήν κατά-

στασιν εις ήν υπ' αυτών ήχθησαν τά ημετέρα και ταύτα ποιούντες άς τείνωσι χείρα συνδιαλλαγής και συμφιλιώσεως άλλήλοις και άς τρέξουσι ηνωμένοι εις προϋπάντησιν των έχθρων. Γένοιτο.

Μακεδών.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ Κ. ΣΚΟΡΔΕΛΗ

Η ιδέα του κ. Βλ. Σκορδέλη, μετά πολλήν σκέψιν και βάσανον, μου ήρесе.

Υμεις τήν άπεκαλέσατε ώραίαν, έγώ δ' άκανθώδη και σχεδόν δυσεφάρμοστον διότι :

α.) Απαιτούνται άνθρωποι, άνθρωποι, με θέλησιν άνθρωποι, και τοιοῦτοι υπάρχουν ολίγοι παρ' ημίν.

β.) Χρήματα και

γ.) Θέλησις από μέρους του κάτω λαού, του ποιμενικού ιδίως λαού.

Παρά τή τελευταία ταύτη τάξει, τή άλλως τε εύρωει, άπαντά τις ως επί τό πλείστον τήν όκνηριαν, τήν άφιλοκαλίαν και άλλα έλαττώματα εις βαθμόν άναισθησίας. Οι συμπατριώται μου πάσχουσι από τετραμαρία, διά τουτο και κατέκτησαν τήν Ελλάδα διά των έμβαλωματάδων, προχωρησάντων ήδη μέχρι Λαρίσσης και θα φθάσωσι σύν Θεω μέχρι Μετσόλου. Έξ άλλου, τά πέταλα, και άλλα σιδηρικά διευθύνονται έκ Τριπόλεως εις τά πέρατα τής μικράς μας Ελλάδος. Καί έν ημεις πάσχουμεν από πληθώραν τεχνιτών, εις πολλά μέρη τής Ελλάδος άποσρέφονται τας τέχνας. Στρατιωτικός τις μοι διηγείτο, ότι άπήντισε ελληνικά χωρία όν οι κάτοικοι έξων βίον ημάριον, αι δε γυναίκες ηγνόουν τά οικιακά έργόχειρα αι άνδρες μάλιστα, όσάκις έπιθυμήσωσι τό κρέας, άντι διά μιάς βολής νά φρονέωσι δοσκάδα, κρύπτονται υπό τά πυκνά χαμόκαλα και δι' ενός κλάδου παληουριού συλλαμβάνουσιν από των μαλλίων τό πρόβατον και καταβροχιζουσιν αυτό μετά τής οικογενείας των άνευ τύψεως του συνειδότης.

Πώς λοιπόν νά διαδώση τις τέχνας εις τοιοῦτους ανθρώπους. Εάν υπήρχε καλύτερα συγκοινωνία, ή διάδοσις ήτον εύκολωτέρα.

Εν τούτοις, επειδή τινες των ποιμένων μας κατασκευάζουσιν αυτοδιδάκτως αξιόλογα πράγματα επειδή σταγόνες ύδατος σην τῷ γρόφω πέτρας κοιλιάνουσι, και επειδή υπάρχουν ολίγα πρόσωπα δυνάμενα νά συντελέσωσι εις τοιοῦτον έκπολιτιστικόν σκοπόν και διά χίλια άλλα επειδή, λαμβάνω τό θάρρος νά προτείνω καγώ τήν σύστασιν εταιρίας προς διάδοσιν των προχείρων τεχνων, υπό τούς εξής όρους : Νά συνέλθωσιν άμέσως οι κκ. Γαβριηλίδης, Καμπούρογλου, Σκορδέλης, Φαλέζ και όσοι άλλοι επικροτούσιν εις τήν ιδέαυ ταύτην. Νά συστήσωσιν εταιρίαν μετοχικήν εξ έκκατόν δραχμών κατά μετοχήν καταβληθησομένων έντός πενταετίας, και άς ούδέποτε θ' άπολέσωσιν άς είναι βέβαιον. Τότε θα συνδράμωσι και άλλοι, και δέν θα λείψη ό κατά πάντα καλός και άρμόδιος τμηματάρχης κ. Καζάκης και συνεργασθῆ, θ' ανακαλύψωμεν δε πολλούς συνεργάτας και θα ξετρυπώσωμεν τόν έμμαν'ήν περι τά τοιαύτα κ. Γω. Κοντάκην διδάκτορα τής νομικής και έπαρχον όστις θα ύπηρετήση τήν ιδέαυ θαυμασίως.

Θά έχωμεν και πολλούς συνδρομητάς.

Εγώ δ' υπόσχομαι ημίν : νά μεριμνήσω δι' όλον μου των ασθενών δυνάμεων και ιδία διά των μελών και αντιπροσώπων του Τετρατικού Συνδέσμου προς πραγμάτωσιν του σκο-

που τής εταιρίας και νά αναλάβη ή εταιρία «Αυτοβοήθεια», ής έχω τήν τιμήν νά είμαι γραμματεῦς, τήν άνευ κέρδους τινος πώλησιν των εργοχείρων των περιεργωμένων εις τήν εταιρίαν τής διαδόσεως των προχείρων τεχνων.

Αν δέγεσθε τας ύπηρεσίας μου, έλθετε εις τά έργα άλλως μη έξοδεύετε τήν μελάνη σας.

Δέξασθε κ.τλ.

Ναύλερης

ΧΡΟΝΙΚΑ

Οι πρωϊνοι ήχοι τής μουσικής από τής πλατείας των ανακτόρων άνήγγειλαν σήμεραν τήν έλευσιν του διαδόχου από τό Τατόι. Ο βασιλεύς αναμένεται τό Σάββατον.

Ελάθουμεν μετ'άγραμμο του δημοτικού συμβούλου Πειραιώς κ. Ν. Παγκώστα προς τούς συνδημότας αυτού περι του τί έννοει νά επιδιώξη έν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ. Τό πρόγραμμά του δύναιται νά θεωρηθῆ πλήρες και τέλειον, διά τουτο βεβαίως και δυσεφάρμοστον. Υπόσχεται όλα και από όλα. Εάν ήτο βεβαίως αυτός Δήμαρχος ή άν είχε προς τή ύπογραφή του και τας ύπογραφάς όλων των άλλων δημοτικών Συμβούλων, ήδύνατό τις νά πιστεύση εις τήν εφαρμογήν του. Αλλά και ούτως ό κ. Παγκώστας είνε αξιέπαινος διότι τοιαύτα συλλογίζεται και τοιαύτα ποθει ύπερ του δήμου, όστις τόν εξέλεξε Σύμβουλον του. Ποθει δε τόσα, όσα πραγματοποιούμενα ήδύναντο νά μεταβάλωσι τόν Πειραιά εις Μαγνησιάν ή Λιβερούλην. Ακούσατε : Θέλει άφρονίαν ύδατος, καθαριότητος, ύπονόμους, όχητους, σφαγεία, αγοράς κατά τμήματα, κεντρικά σχολεία, βιομηχανικά εκθέσεις, βιβλιοθήκας, αναγνωστήρια, σύστασιν Ειδικου Δικαστηρίου προς έπίλυσιν των μεταξύ εργοστασιαρχών και εργατών διαφορών. Ελπίζομεν ότι ταύτα πάντα τά έμελέτησε κατά βάθος ό κ. Παγκώστας και δέν τά άπρήθιμηση εντιγράφας αυτά έκ του πρώτου τυχόντος Δημολογικου Έγγειριδίου, και ότι έν συνειδήσει θέλει ύποστηρίξει αυτά, άν όχι όλα, αλλά τά πλείω έν τῷ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ. Συγχαίρομεν δε τούς Πειραιώτας ότι και Δήμαρχον και Συμβούλους έχουσι κατά τήν περίοδον αυτήν, πάντας ποθούντας νά μεγαλοουργήσωσι ύπερ του Πειραιώς.

Ο συνδυασμός έν Σπάρτη όχι μόνον είνε γεγονός, αλλά έχομεν και σχόλια και συμπληρώσεις. Εκ θετικωτάτης λοιπόν πηγής μαθηάνομεν ότι ό συνδυασμός ό εις συνίσταται έκ των κυρίων Αναστ. Κορριωτάκη, Ρουσοπούλου, Βαρβιτσιώτη, και Περικλέους Παπαδοπούλου, και όχι, όπως μας τόν άνήγγειλλεν ό έκ Σπάρτης άνταποκριτής μας. Καλά λοιπόν !

Κατά του κ.Κεντρικού Ταμίου πολλά παράπονα έχουσιν οι ύπάλληλοι, σκαιώς και αποτόμως προς αυτούς φερομένου, όταν λαμβάνωσι τήν τόλμην νά παρουσιασθώσι προς αυτόν διά νά τούς πληρώση. Ο κ. Ταμίος όφείλει νά φέρηται άθρως προς πάντας, νά επιτελῆ δε άδιακρίτως τό καθήκον, και νά παύση ποιούμενος διακρίσεις μεταξύ ύπαλλήλων τούς όποιους πληρώνει και ύπαλλήλους τούς όποιους δέν πληρώ-

νει, ένα μη αναγκάζονται νά έξαργυρώσι τας αποδείξεις των εις τοκογλύφους, άν και παρήλθεν ό μήν.

Εάν δέν κατορθωθῆ σήμεραν συνεδρίασις του Δημοτικού Συμβούλου, ό Δήμαρχος θα προβῆ μόνος του εις έπικουρίαν των έκ τής βροχής παθόντων, του Νομάρχου έκ των προτέρων βεβαιώσαντος ότι θα έγκρίνη τή δοθησομένον ποσόν, άνερχόμενον, ως πληροφоруμέθα εις τρεις έως τέσσαρας χιλιάδας.

Εν τῷ χωρίῳ Χασάν Τατάρ του δήμου Κραϊνωнос τής Λαρίσσης ενέσκηψεν εις τά πρόβατα ή εύλογία. Τα νοσοῦντα άπεχωρίσθησαν των υγιών, και ελήφθησαν τά καταλλήλα μέτρα.

Προχθές άγέλη βοών, προερχομένη έκ Λεβαδείας ένθα έπικρατεί έπιζωστία κατεκρατήθη υπό του έν Δαφνίῳ σταθμάρχου προς έπιθεώρησιν υπό του δημοτίου κτηνάτρου.

Ενεκρίθη ή πλακόστρωσις των τριών πεζοδρομίων του ύπουργείου των οικονομικών.

Εκ του χωρίου Μακροχωρι του δήμου Νέσσονος εκλάπησαν παρ' άγνωστων, μήπω ανακαλυφθέντων, πρόβατα.

Εν τῷ έπαρχία Λαρίσσης παρά τόν Πηγειόν άγνωστοι αφήρσαν χρήματα παρά του Τζέλιου Ιωάννου.

Απολεσθεϊσα έπιταγή 7,000 δραχμών έκ του έν Πάτραις ύποκαταστήματος τής Εθνικής Τραπέζης προς τό έν Κορίνθῳ, έκδοθεϊσα υπό Θ. Αγαπητου προς τόν Θ. Παπαληγουραν, άνερέθη ένταυθα υπό του Ζαφειρίου Ζαφειροπούλου, ύπαλλήλου έν τῷ ύπουργείῳ των Εσωτερικών. Ο αξιέπαινος Κύριος τήν παρέδωκεν εις τήν διεύθυνσιν τής Αστυνομίας.

Προχθές περι τήν 10 π. μ. έν τῷ Εθν. Πανεπιστημίῳ έν μέσω πολυπληθούς ακροατηρίου συγκεκλιμένου έκ των καθηγητών, των φοιτητών, και φιλομούσων ακροατών, ό πολυμαθής καθηγητής τής Ανατομίας κ. Ρ. Παπαϊωάννου έξεφώνησε τόν έναρκτήριον του μαθημάτων του λόγον, συγκινήσαντα διά τήν λεπτότητα τής κριτικής αναλύσεως του αντικειμένου αυτού, και τής εύφραδείας πάντας τούς ακροατάς.

Θέμα του λόγου, ως εϊκόσ, υπήρξεν ή Ανατομία. Ταύτης τας διαφόρους τής διδασκαλίας και βαθμιαίας προόδους ύπέδειξε διαίρεσας αυτήν από τούς αρχαιοτάτους χρόνους μέχρι του καθ' ημάς εις τέσσαρας διαφόρους άπ' άλλήλων περιόδους. Προς τούτοις ό έγκρατέστατος ταύτης καθηγητής ύπέδειξεν έν γένει τίς ή πρόσφορος μέθοδος τής διδασκαλίας τής Ανατομίας κατά τε θεωρίαν και πρακτικήν όπως άποβῆ λισιτελής τοίς φοιτηταίς τής Ιατρικής.

Μετά δικαίας ύπερηφανείας έν τῷ ρύμη του λόγου εφώνησε σεμνυνόμενος «Πρό 1700 χρόνων Έλληνα ανατόμος, ό Γαληνό, άνέτεμε παντοία ζωα έν Ρώμη.»

Επί τέλους καταδείξας τας πασιφανείς ελλείψεις και οπισθοδρομικήν κατάστασιν του ημετέρου έν τῷ Πανεπιστημίῳ ανατομικου φροντιστηρίου και Μουσείου ως προς τας τεχνικάς προπαρασκευάς και τήν μέχρι τούδε έλαττωματικήν παρ'

ἡμῶν μέθοδον τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς ἄνατομίας, προσέθετο ὅτι ἀκόπως ἐξηγήσατο τὴν ἀρωγὴν τοῦ ὑποργείου καὶ τῆς ἱατρικῆς σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου πρὸς σύστασιν Ἀνατομικοῦ Μουσείου ἁξίου τοῦ ὃ φέρει ὄνοματός καὶ ἐπαμίλλου κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤπτον μὲ τὰ ἀδελφὰ ἐν Εὐρώπῃ, ὑποσχόμενος λίαν μετριοφρόνως νὰ διδάσκη καθ' ἐκάστην τρεῖς ὥρας, μίαν θεωρητικῶς καὶ δύο πρακτικῶς τοὺς κ.κ. φοιτητάς. Τοιοῦτος ἀκραϊφνὴς ζῆλος ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῶν ὁπαδῶν τῶν Ἀσκληπιῶν ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἀνώτερος παντὸς ἐπαίνου.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐμφανισθεὶς εἰς τὴν νομαρχίαν ὁ νεωστὶ ἐκλεγείς δῆμαρχος Φυλῆς κ. Προκόπιος Παπαδημητρίου, ἱατρός, μετὰ παρέδρων καὶ συμβούλων ἔδωκε τὸν νεομισμένον ὄρκον, ἐγκατασταθεὶς εἰς τὰ χρέη του.

Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ ἐπίσης ὁ δῆμαρχος Ἀχαρνῶν κ. Ἀναστάσιος Νίκας, χρηματίσας τοιοῦτος καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν περίοδον, ὠρίσθη πρὸ τοῦ νομάρχου.

Καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ μήκος τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους οὐδὲ εἰς παρήγορος φανὸς διαχέων τὸ φῶς του, ἐμποδίζων τοὺς διαβάτας, ἡ μᾶλλον τοῦς κολυμβητάς, νὰ πηγῶσιν ἐν μέσῳ τοῦ ἐκ πετρῶν καὶ ἀσβέτου καὶ λίθων καὶ σάνδων καὶ βόθρων . . . πελάγους. Διὰ τοῦτο δὲ χθὲς καὶ ὁ ἀτυχὴς χρονογράφος, ἐκεῖ κατοικῶν καὶ πηγαίνων εἰς τὸσπῆτι, ἐξώκειλεν ἐπὶ τινος σκοπέλου χωμάτων, παθῶν ἐλαφρῶς κατὰ τὸν πόδα καὶ ὑποστάς ἀβαρίαν τοῦ πορτοφολίου του.

Ἐν τῷ νομῷ Κυκλάδων συνελήφθησαν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα φυγόποινοι καὶ φυγόδοικοι ἐν ὄλῳ 3, ἐξ ὧν 1 κατηγορούμενος ἐπὶ ἀπασαγωγῆς, 1 ἐπὶ ζωοκλοπῆς, δὲ ἕτερος ἐπὶ παραβάσει ὑγιεινομικῶν διατάξεων.

Σήμερον εἶδομεν τοὺς πρώτους λουκουμάδες μελισταγεῖς καὶ φρέσκους. Τώρα μαζὴ μὲ τὰ κάστανα καὶ τὸ σαλέπι ὁ χειμὼν εὐρισκόμενος ἐν ἀπαρτίᾳ ἀρχεται τῶν συνεδριάσεων του. Καλὸν χειμῶνα λοιπόν!

Αἱ κάμπαι πολλὴν ζημίαν ἐπέφεραν εἰς τὰς βαμβυκοφυτεῖας καὶ τὰς ἀμπέλους τῆς Χίου. Αἱ δὲ πορτοκαλλεῖαι καὶ λεμονεῖαι μερικῶν χωρίων τῆς νήσου ἐκαλύφθησαν ὑπὸ λειχῆνων διὸ ἐκόπη μέχρι τῆς ρίζης μέγας ἀριθμὸς δένδρων διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ κακόν. Ἐπίσης ἡ συγκομιδὴ ἐβλάθη βαρῶς ὑπὸ τῆς βροχῆς, ἥτις ἀδιαλείπτως ἐπιπτεν ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας εἰς Χίον, Αἴθμον, καὶ Κῶ. Ἡ μαστίχη παρεσύρθη ὑπὸ τῶν ὑδάτων.

Γνωρίζετε τὴν ὠραίαν ἐκεῖ παρὰ τὴν πλατείαν τῆς Ἐλευθερίας δένδροστοιχίαν ἐκ πιπεριῶν ἀριστερόθεν τῷ κατερχομένῳ τὴν ὁδὸν Πειραιῶς. Λοιπὸν τρία ἐξ αὐτῆς δένδρα κατὰ σειράν τὰ πρῶτα, ὑψόμενα πρὸ τῆς ἀπέναντι τοῦ Νηπιαγωγείου οἰκίας Κόρπα κατερρίφθησαν. Φαίνεται ὅτι ἀπέκρουσαν τὴν πέριξ θέαν ἀπὸ τῶν παραθύρων τῆς οἰκίας καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐφρόντισαν νὰ ἄρῳσι τὸ κώλυμα. Ἄν λειτουργῆ ἔδῳ ἐπίβλεψις καὶ ἀστυνομία, πρέπει νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ ὀρθῶσαι τοῦ κατὰ τῶν ἐγκλήματος.

Τὴν ζωηράν ὄλου τοῦ κόσμου προσοχὴν ἀπέσπα προχθὲς κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου ξανθομάλλης δεκατετραετῆς φουστανελλοφόρος, μὲ τὴν ὀλόχρυση φέρμελῃ του καὶ τὰ κατακόκκινα **τουζλοῦζα** του καὶ τὸ φέσι του τὸ ὁποῖον ἐν μέσῳ τῆς καταξάνθου κόμης του ὁμοίαζε τόσῳ παπαρῶνταν μεταξὺ στάχτων. Καὶ τὸ ἀρειμάνιον βᾶδιμά του, καὶ οἱ κυματισμοὶ τῆς λευκοτάτης φουστανέλας του μᾶς ἐφεραν εἰς τὸν νοῦν τὴν τρυφερὰν ἡλικίαν τοῦ Μπότσαρη, τοῦ Καραϊσκάκη καὶ ἐβλέπαμεν τόσα ὄνειρα ὑφασμένα μὲ δόξαν καὶ αἶμα, σκιασθέντα ὑπὸ τὰ τεῖχη τοῦ χρηματιστηρίου καὶ φεῦ! διότι δὲν διεκρίνομεν κἄν πρὸς παρηγορίαν καὶ οὔτε μίαν ροδόχρυσον χαραυγὴν νέου τινος ὄνειρου.

— Ἐνεκα τυπογραφικῆς ἀνεπαρκείας ἡ «Μακεδονία» τοῦ φίλου Ἱεροκλέους δὲν θὰ ἐκδοθῇ σήμερον, ἀλλ' αὐριον διπλῆ.

— Ἀφίκετο ἐκ Καλαβρυτῶν ὁ φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς κ. Ἄντ. Λαμπύρης, ἐκ τῶν καλλίστων νέων τῆς ἀκαδημαϊκῆς νεολαίας καὶ ἀνεψιὸς τοῦ πρώην Πατρῶν κύρ Ἀβερκίου.

— Ἐκ Βάρνης ἀφίκετο ὁ φοιτητὴς κ. Β. Παράσχος, καλλίστης οἰκογενεῖας καλλιστος βλαστὸς.

— Ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ τετάρτην μεταβαίνων εἰς Λειψίαν σπουδᾶσων εἰδικῶς πολιτικῆς ἐπιστήμας καὶ εἰδικότερον οἰκονομολογικᾶ ὁ ἐξοχος νέος κ. Ἡλίας Λιακόπουλος, ὁ τὸ ἀριστεῖον ὡς διδάκτωρ πᾶ νομικᾶ ἐν τόσαις δάφναις καὶ ἐπαίνους λαθῶν, ὥστε ν' ἀξιώθῃ τῆς ὑψίστης τιμῆς τοῦ νὰ προσενηθῶσιν αὐτῷ τιμᾶ καὶ εὐχαριστίαι παρὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς πατρίδος του. Εἶχε διαδοθῆ κακῶς ὅτι ὁ κ. Λιακόπουλος μετέβαινε ὡς ὑπότροπος ὁμογενοῦς τινος τοῦτο εἰρηχὸς πῶς ἀληθείας, ἀλλὰ τοῦ ὁμογενοῦς ἐκφράσαντος ἐπιθυμίας σωματεμπορίου, ὅτι αὐτὸς ἐν τῷ μέλλοντι θὰ εἶνε ὁ κύριός του, καὶ ὡς κύριος ἐδικαίουτο νὰ τῷ ἐπιβάλλῃ νὰ μεταλλάξῃ ἐπιστήμην, καὶ νὰ γίνῃ σκαφτιάς, ὁ νέος εὐχαρίστησεν εὐγενέστατα καὶ ἀπέρχεται ἐλεύθερος εἰς Εὐρώπην, στοργῆ καὶ ἀναλώμασι τοῦ σεβαστοῦ θεοῦ του, τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Β. Λιακοπούλου, τοῦ νῦν φρουράρχου Ναυπλίου. Εἰς τὸν ἀγαπητὸν νέον κ. Λιακόπουλον εὐχόμεθα λαμπροτάτας σπουδὰς, λαμπρότερον μέλλον καὶ αἰσίαν ἐπάνοδον.

— Αὐριον ἀναχωροῦσι Μακεδόνες τινες ἐν αἷς καὶ ὁ εὐπαιδεύτος φίλος κ. Λασπόπουλος εἰς Κόρινθον, ἐν ἐνὶ καὶ μόνῳ ἐνιαυτῷ δύο θάψασαν Μακεδονοπαίδα, τὸν προχθὲς ἀκόμη ἀποθιώσαντα μηχανικὸν Ἀλεξιάδην καὶ τὸν πρότερον αὐτοκτονήσαντα κακῆ μοίρᾳ εὐφύεστατον νέον κ. Ἀντωνιάδην, ὅπως σπείσῃσι ὀλίγα δάκρυα φιλίας εἰς τοὺς δύο ἀτυχεῖς συμπολίτας των. Ἡ πράξις αὕτη τιμᾶ μὲγάλως τοὺς Μακεδόνας νέους οἵτινες ἀνέλαβον τὴν μνημόσυνον ταύτην ἐκδρομὴν εἰς Κόρινθον.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Σμύρνης ὁ φοιτητὴς τῆς νομικῆς καὶ ἡμέτερος ἀγαπητὸς συνεργάτης καὶ ἀνταποκριτὴς ἐκεῖθεν, Μ. Ἀργυρόπουλος, ὅστις τόσον ἐνωρὶς ἤρξατο θύειν ταῖς Χάριτι, μεταφραστῆς ποιήσεων τοῦ Μυσεῖ, ἐπιτυχῶν πολὺ ἐν τῇ μεταφράσει τοῦ Mardoche, ἐκ δὲ τῶν ἀνθρώπων πεζογραφῶν του, μὴδὲ ὅλως βεβαρμένον ὑπὸ τῆς κρατούσης σμυρναϊκῆς σχολαστικότητος, ἀλλὰ μᾶλλον ἀττικίζουσῶν, προαγγέλλων δι' ἑαυτὸν μέλλον καλοῦ λογογράφου, ἴσως δε καὶ μυθιστοριογράφου.

Τὴν παρελθούσαν νύκτα ἀγνωστος εἰσελθὼν δι' ἀντίκλειδος εἶ: τι ἐν Πειραιεὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς χρυσοπωλεῖον ἐκλεψε μερικὰ ἀντικείμενα· ἀλλ' ἐνοηθεὶς ὑπὸ κλητῆρός τινος, ἀπῆλθε χωρὶς νὰ ἐκτελέσῃ πλῆρες τὸ κλεπτικὸν πρόγραμμά του.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ,

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κωνσταντινούπολις, 30 Σεπτεμβρίου

Διατί ὄχι; ἀφοῦ πάντες ἐορτάσουσιν, διατί ἡμεῖς ν' ἀποτελώμεν ἐξαιρέσιν; Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ παρ' ἡμῶν ἐορτή. Τὰ τηλεβόλα ἀνήγγειλαν ἀπὸ τῆς χθὲς τὸ ἐσπέρας τὴν ἐναρξίν τοῦ κουρμπάν Βαϊραμίου. Ἰκανὰ πρόβατα σήμερον θυσιάζονται ἐπὶ ταύτῃ. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἰδοὺ καὶ ἐν ἐπισόδειον. Χριστιανὸς καὶ τοῦρκος, ἐκ τῶν τῆς κατωτέρας τάξεως, ἐν ταβέρνᾳ συνευθυμούντες ἔπινον. Ὁ τοῦρκος πρὸς τὸν χριστιανὸν Ἕλληνα, ἀποτεινόμενος λέγει «ὅσα ἡμεῖς σφάζομεν σήμερον πρόβατα τόσοι γκαουράδες νὰ ψοφίσωσιν» «καὶ ὅσα ἡμεῖς αὐτὰ τσακίζομεν, ὑπολαμβάνει ὁ χριστιανὸς, τὸ πάσχα τόσοι τοῦρκοι νὰ ἴπῳν στὸν διάβολον». Ὁ τοῦρκος οὐδὲ ὅλως μείνας εὐχαριστημένος ἐκ τῆς εὐφροσύνης ἀπαντήσεως ὑπεχώρησεν. Ἄλλ' ἐκτός τῆς ἐορτῆς ταύτης ἔχομεν καὶ τὰς ἐκδρομὰς τῶν πρεσβευτῶν. Ὁ τῆς Ρωσσίας ἀπῆλθεν εἰς Προύσαν. Ὁ δὲ τῆς Ἀγγλίας κόμης Δούφφριν ἐπὶ τοῦ πλοίου τοῦ Πάνδερ, τοῦ Βόλτα, ἐποιήσατο ἐκδρομὴν μέχρι Μαύρης θαλάσσης. Τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ τοῦ Βαϊραμίου θέλει γευματίσει εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ ἀκολουθῶν θέλει παρουσιάσει τὴν κόμησιν σύζυγόν του εἰς τὸν Σουλτάνον, μὲγάλως ἐπιθυμοῦντα νὰ ἴδῃ αὐτήν.

Τί δὲ ἐπραξε μέχρι τοῦδε ὁ λόρδος κόμης; Χάριν τῶν Αἰγυπτιακῶν πραγμάτων καὶ χάριν τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων προσεποιήθη τὸν βλάκα, περὶ τῶν μεταρρυθμίσεων προκειμένου, νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τῆς Πύλης ὅτι αὕτη θέλει νὰ εἰσαγάγῃ γενικὰς μεταρρυθμίσεις δι' ὅλον τὸ κράτος καὶ οὐχὶ μερικὰς διὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν μόνον. Οὕτω λοιπὸν κατώρθωσε ὅπως ἡ Πύλη ἀναγνωρίσῃ τὸν Βαϊραμὸν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ νὰ πράξῃ ὅ,τι οἱ ἄγγλοι ὑπουργοὶ δὲν ἐδυνήθησαν νὰ πράξωσι καὶ δι' ὃ τοσοῦτος πάταγος ἐγένετο ἅμα τῷ διορισμῷ τοῦ Βαϊραμίου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Δούφφριν, καὶ τιτλοφορήσῃ αὐτὸν καὶ νὰ τὸν βαπτίσῃ πολιτικὸν πράκτορα καὶ γενικὸν πρόξενον ἐν Αἰγύπτῳ.

Προσοχή! Οἱ Ἕλληνες ὅπως ἀναγνωρισθῶσιν ὡς τοιοῦτοι δὲν ἀρκεῖ νὰ φέρωσι διαβατήριον ἢ διαμονητήρια ἑλληνικὰ, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ φέρωσι καὶ ἀποδείξεις τῆς Πύλης. Πότε θέλει λοιπὸν λυθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἑλληνικῆς ὑπηκοότητος ἐπὶ τέλους; Ἡ Πύλη πράττει ὅ,τι θέλει καὶ ἡ ἑλληνικὴ πρεσβεία διατελεῖ ἐν ἀπαθείᾳ. Ἐσχάτως ἐστάλη διαταγὴ εἰς ἅπαντας τοὺς διοικητὰς γενικῶς, ἐπιτάττουσα αὐτοὺς διὰ πάντας τοὺς ὑπηκόους ξένους, ὅπως μὴ ἀναγνωρίζωσιν οὕτοι ὡς τοιοῦτοι, εἰμὴ παρουσιάσωσιν ἐνδεικτικὸν τοῦ ἐν τῇ Γ. Πύλῃ γραφείου τῶν ἐθνικότητων. Ὁ δὲ γενικὸς διοικητὴς τοῦ Ἀρχιπελάγους Ναφιζ πασᾶς παρεχώρησεν, κατὰ τὰς πληροφορίες τῆς «Τουρκίας», προθεσίαν 31 ἡμερῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας ὅπως ἐλθόντες ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτύχωσιν ἐνδεικτικὸν τῆς ἐθνικότητος αὐτῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἑλληνικῆς ὑπηκοότητος χρονολογεῖται ἀπὸ πολλοῦ καὶ ὅτι πολλὰ ἀναφύονται περιπλοκαὶ ἐκ τούτου. Διατί ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν ἐνεργεῖ; Ἡ διαταγὴ φέρεται μὲν εἰς πάντας τοὺς ξένους ὑπηκόους ἀφορῶσα, πλὴν κυρίως ἀποβλέπει εἰς τοὺς Ἕλληνας, καθότι ἐν ταῖς νήσοις τοῦ ἀρχιπελάγους μόνον Ἕλληνες ὑπάρχουσι.

Μεγάλῃ ἀσφάλειᾳ ἐπικρατεῖ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἄπλουστατον δ' αὕτῃ δειγμα ἔστω τὸδε:

Κύριε Ἀτάκο,

«Ἐἴμεθα πέντε δυστυχισμένοι ἄνθρωποι καὶ νὰ μᾶς δώσῃς 210 λίρας, καὶ ὑστερα ἀπὸ κάμποσο καιρὸ θὰ σᾶς» τῆς δώσωμεν. Ἡμεῖς αὐριον βράδῳ θὰ ρίψωμεν ἓνα μαν» δῦλι εἰς τὸ περιβόλι σου καὶ αὐριον θὰ ἐλθωμεν νὰ τὰς» λάβωμεν. Ἐὰν μᾶς ἀρνηθῆς καὶ πᾶς ἔς τὴν ἀρχὴν, ἡμεῖς» δὲν φοβούμεσθε οὔτε. . . Ἐὰν ὑπάγῃς ἔς τὸ Σταυροδρόμι,» ἔχομε τὰ μέσα νὰ σε θανατώσωμεν καὶ ἐσὲ καὶ τὴν οἰ» κογένειάν σου. Φρόντισον λοιπὸν ἐντὸς 24 ὥρων νὰ μᾶς δώ» σῃς τὰς 210 λίρας.»

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εὗρεθῆ ἐρριμμένη ἐντὸς τοῦ κήπου τοῦ κ. Ἡλιάσκου. Τῇ ἐπαύριον δὲ, καθὰ φέρεται ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μεθ' ὅλας τὰς προφυλάξεις καὶ τὰ ἀστυνομικὰ μέτρα, ἐρρίφθη καὶ τὸ μανδύλιον. Καὶ τώρα ὁ κ. Ἡλιάσκος φοβεῖται καὶ τὴν σκιάν του μεθ' ὅλα τὰ μέτρα, τοὺς ἀστυνόμους, τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν δι' ἃ ἐλάβεν. Ἡμεῖς ἐὰν προσεκαλούμεθα νὰ συμβουλευθῶμεν τὸν κ. Ἡλιάσκον, θὰ τοῦ ἐλέγγομεν νὰ δώσῃ τὰς αἰτιθείας 210 λίρας, διότι τώρα θὰ τοῦ φύγουν περισσότερα.

Κακουργήματα πλεῖσθ' ὅσα γίνονται ἐν Σταυροδρομίῳ καὶ κλοπαὶ οὐκ ὀλίγαι. Ἐν Χαλκηδόνι ἐγείρεται τις τὴν πρωτῶν, ζητεῖ τὸ μπρῆκι διὰ καρῆν, δὲν τὸ εὐρίσκει. Κλέπτει εἰσελθόντες τὴν νύκτα ἀφῆρσαν πάντα τὰ μαγειρικὰ σκεύη. Ἀηστὰι παρὰ τὸ Βακαλκιοῦ, ληστὰι ἀλλαχοῦ. Μεθ' ὅλα ταῦτα ἡμεῖς ἀναγράφομεν ὅτι μεγάλη ἀσφάλεια ὑπάρχει ἐν Κωνσταντινί, διότι ἡμεῖς μεθ' ὅλα ταῦτα ἀναμένομεν ἵνα καθ' ὁδὸν συλλαμβανόμεθα ὑπὸ ληστῶν καὶ ἀπαγόμεθα εἰς τὰ ὄρη. Περιμένομεν ν' ἀκούσωμεν ὅτι ληστὰι ἔφερον εἰς τὰ ὄρη τοὺς πρέσβεις, τοὺς ὑπουργοὺς καὶ . . . τὸν Σουλτάνον.

Ὡς ἔλεγον ἐν τῇ ἡγουμένῃ μου, ἱκανοὶ περιηγητὰι ἀφίκοντο ἐνταῦθα καὶ κατέλυον εἰς τὸ Δουξεμβούργον. Οὗτοι εἰσὶ τριάκοντα καὶ ἐννέα. Μεταξὺ δ' αὐτῶν εἶνε ὁ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ὑπουργὸς τοῦ Βελγίου κ. Ὀλέν, πλεῖστοι διευθυνταὶ καὶ ἐπιθεωρητὰι σιδηροδρόμων, ὁ ὑπουργὸς τῶν τηλεγραφείων καὶ ταχυδρομείων τῆς Γαλλίας κ. Coehery, ὁ ἀρχισυντάκτης τοῦ «ἸΟ' Αἰῶνος» κ. Ἐδ. Ἀβου, ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» τοῦ Λονδίνου κ. Βλῶβιτς, ὁ συντάκτης τοῦ «Φιγαρά» κ. Βοαγῆ, ὁ τοῦ «Νέου Ἐλευτέρου Τύπου» κ. Γουσταῦος Κόν, ὁ τῆς «Ἐφημερίδας τῆς Κολωνίας» κ. Κλέζερ, ὁ τῆς «Γενικῆς Ἐφημερίδας τοῦ Μονάχου» κ. Βαλλερστεδ, ὁ τοῦ «Γαλάτου» τῶν Παρισίων κ. Τρεφαί καὶ διάφοροι ἄλλοι ἐπίσημοι ἄνδρες. Οἶον πλῆθος ἐπισημοτήτων καὶ μάλιστα ἐφημεριδογράφων! Ἐξ αὐτῶν σημειοῦμεν τὸν Ἀβου, ὅστις ἐνφ' ἦν μισέλλην καὶ σφοδρῶς κατηνέχθη κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῷ Βασιλεῖ τῶν Ὁρέων, ἀκολουθῶν ἤλλαξεν αἰσθήματα καὶ μάλιστα πρὸς ἐνδειξίν τῆς ἀλλαγῆς ταύτης τῶν αἰσθημάτων του ἠναγκάσθη νὰ προβῆ εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς γνωστῆς αὐτοῦ ἐπιστολῆς ἐν τῷ «Χρόνῳ». Νῦν δὲ λέγει ὅτι προτίθεται νὰ ἐκδώσῃ τὸ δεύτερον τὸν Βασιλεῖ τῶν Ὁρέων, οὗ θέλει προτάξῃ πρόλογον λίαν φιλελληνικὸν καὶ μὲγάλως εὐαρεστήσοντα τοὺς Ἕλληνας. Ἐνταῦθα ἐκφράζεται φιλελληνικώτατα. Ἡθελε δὲ ὀργανισθῆ τι ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων, εἰ μὴ ἀνεχώρει αὐριον μετὰ τῶν λοιπῶν.

Οὕτως

Ο ΝΕΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
τῶν Στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας

Πρώτην φοράν ἔλαβε τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν

Στρατιωτικῶν ἐκ χειρῶν τοῦ Γαμβέττα, κατὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ μεγάλου ὀνομασθέντος ὑπουργείου του. Ἀπὸ τοῦ 1871 εἶνε ὁ ἐνδέκατος ὑπουργὸς ὅστις ἐπιφορτίζεται τὴν ἀνωτάτην στρατιωτικὴν διεύθυνσιν τῆς Γαλλίας. Ἀς τοὺς μετρήσωμεν. Στρατηγὸς Λεφλῶ, Σισσέ, Βαρράιλ, Γκρέλεϋ, Φάρρ, Καμπενόν, Μπιλλῶ καὶ Τιβῶδεν, καὶ πάλιν Καμπενόν.

Ἔννοεῖται ὅτι οἱ ἀδιάλλακτοι δὲν τὸν χωνεύουν· ἀλλ' οἱ συντηρητικοὶ δημοκρατικοὶ τὸν ἔχουσι περὶ πολλοῦ, ὡς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν τοῦ μεγάλου αὐτῶν Γαμβέττα. Τὸ στρατιωτικὸν αὐτοῦ στάδιον κατήρξατο ὁ Καμπενόν διὰ πράξεως ἧτις τὸν τιμᾷ.

Στὴ 2 Δεκεμβρίου, ὅταν ὁ Ναπολέων Γ' κατεπάτησε τὸν ὄρκον του καὶ ἀνηγορεύθη δικτάτωρ, ὁ Καμπενόν ἤρνήθη νὰ δώσῃ τὸν στρατιωτικὸν αὐτοῦ ὄρκον. Οὐχ ἤττον δὲν ἔμεινε τόσον ἀκαμπτος, διότι κατόπιν καὶ ὑπρέτησε καὶ ἐπυροβιάσθη. Εἰς τὸν πόλεμον τῆς Κίνας προεβιάσθη ἀντισυνταγματάρχης. Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870 ἦτο ἄρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Λεγράν. Ἐπολέμησεν ἐν Γραβελόττη, ἐτραυματίσθη καὶ ἠχημαλωτίσθη. Τὸ 1879 προεχειρίσθη εἰς στρατηγὸν Μοιραρχίαν. Ὁ Γαμβέττας τὸν ὕψωσεν εἰς ὑπουργόν, καὶ ὁ Φερρὺ ἠκολούθησε τὸ παράδειγμα ἐκείνου.

ΠΡΩΤΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ

Ὑποψήφιου βουλευτοῦ Ἀττικῆς

(Ἐκφωνηθεὶς χθὲς Κυριακῇ 4 μ. μ.)

Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παρακαλῶ τὴν θείαν Πρόνοιαν, τὴν ἐποπτεύουσαν τῶν ἐθνῶν, ἵνα ὑπενθυμίσῃ εἰς τοὺς ἐνταῦθα συνελθόντας καὶ τοὺς Ἕλληνας πάντας τίνων πατέρων εἶναι τέκνα καὶ πῶς ἀντέλειπεν ἡ μεγάλη ἐπανάστασις τοῦ 21 καὶ πρὸς ποίαν ἀποστολὴν ἀνεστῆθη ἐκ τοῦ μνημείου τῆς δουλείας ἡ νεώτερα Ἑλλάς. Ἐπειτα δὲ θὰ προσπαθῶ καὶ ἐγὼ μεθ' ὅλην τὴν ἀσθένειαν τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας νὰ παραστήσω τοὺς κινδύνους, οὓς ὁ Ἑλληνισμὸς κινδυνεύει ἐκ τῆς νέας αὐστριακῆς πολιτικῆς καὶ τὴν ἐπαπειλουμένην κατὰ τῆς Μακεδονίας ἐπιβουλὴν καὶ νὰ ἐξηγήσω διὰ τίνων μέσων καὶ διὰ τίνος πολιτικῆς δυνάμεθα ν' ἀντιδράσωμεν ἐπιτυχῶς κατὰ τῶν ξένων ραδιοφυγῶν καὶ νὰ διατηρήσωμεν ἀκέραιον καὶ ἀπαράφθορον τὸ εὐελπί τῆς πατρίδος μέλλον. Καὶ ὅτι μὲν ἡ Αὐστριακὴ πολιτικὴ ἐκ μακροῦ χρόνου ἐπιβουλεύεται τὴν περικαλλῆ Μακεδονίαν καὶ πρὸς τοῦτο καταβάλλει πᾶσαν τὴν πανουργίαν καὶ ἐπιμονὴν καὶ ἐμπειρίαν ἀρχαίας καὶ ἐξησκημένης διπλωματίας ὑπὸ διεύθυνσιν ἐναίαν ἐνεργούσης τοῦτο οὐδεὶς πιστεύω τῶν Ἑλλήνων ὑπάρχει μὴ αἰσθανόμενος καὶ ἐν βαθμῶν τιμῇ μεγάλῃ ἢ μικρῇ μὴ ἀνησυχῶν. Ὅτι ὅμως ὁ κίνδυνος ἐπικρατεῖται καὶ ὅτι ὁ κίνδυνος οὗτος δὲν ἀποβλέπει τὴν Μακεδονίαν μόνην αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν καὶ ὡς ἐπαρχίαν τουρκικὴν, ἀλλ' ὅτι εἶναι κίνδυνος σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦτο κατὰ τὸν πρῶτον τοῦτον λόγον θέλω ἐνασχοληθῆναι νὰ ἀποδείξω.

Ἡ Αὐστρία ἐκ παλαιωτάτων χρόνων ἀπετέλει αὐτοκρατορίαν καθαρῶς γερμανικὴν καὶ μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐθεωρεῖτο τὸ κέντρον καὶ ἡ κορυφὴ τῆς ὅλης γερμανικῆς φυλῆς. Ἀλλὰ μετὰ πολλὰς ἱστορικὰς ἀλλεπαλλήλους περιπετείας καὶ ἀπὸ τῶν πρῶτων ἐτῶν τῆς θρησκευτικῆς μεταρρυθμίσεως τὸ Γερμανικὸν πνεῦμα ἔστεινε πρὸς βο-

ρᾶν καὶ οἱ ἐν Βιέννῃ αὐτοκράτορες μικρὸν κατὰ μικρὸν ἀπεξεδύοντο τῆς γνησιᾶς γερμανικῆς δοξᾶς καὶ ἀνελάμβανον μετὰ πλείονος στοργῆς τὸν τίτλον τοῦ προστάτου τοῦ καθολικισμοῦ καὶ τῆς Ρώμης. Ὁ Γουστάβος Ἀδόλφος ἐπολέμησε πρὸς τὸν Φερδινάνδον Β', μᾶλλον ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς πίστεως τῶν διαματυρουμένων. Ἀλλ' ἡ ἐν Βεσσαλία συνθήκη ἀπεχώρισε τὰ βόρεια Γερμανικὰ κράτη ἀπὸ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ αὐστριακοῦ στέμματος καὶ ἔθηκε τὰς βάσεις νέας γερμανικῆς αὐτοκρατορίας. Παρῆλθον αἰῶνες καὶ ἡ νέα Πρωσία ἀνέλαβε τὴν ἡγεμονίαν τῆς γερμανικῆς φυλῆς καὶ διὰ τῆς ἐν Σαδόβα μάχης ἀπόθησε πρὸς νότον καὶ μακρὰν τῆς καθ' αὐτὴ Γερμανίας τὴν Αὐστρίαν. Ἐκτοτε ἡ αὐτοκρατορία αὕτη δὲν ἔχει ἴδιον ἔθνος καὶ ἴδιον λαόν, ἐφ' οὗ νὰ στηρίζεται, ζῆται δὲ πανταχοῦ ξένας φυλὰς καὶ ξένας γαίας διὰ νὰ ἔχῃ λόγον ὑπάρξεως ἐν τῷ μέλλοντι. Αὐτοκρατορία περιλαμβάνουσα τριάκοντα καὶ πλέον ἑκατομμύρια Γερμανῶν Αὐστριακῶν, δι' ὧν, διὰ τεχνικῶν μέσων, δεσπόζει ἐπὶ τῶν λοιπῶν εἰκοσι πέντε ἑκατομμυρίων ἄλλοφύλων. Οὗτο συσκευασθὲν τὸ κράτος τοῦτο μετέπεσεν ἀπὸ τάξεως πρωταγωνιστοῦ εἰς τάξιν δευτεραγωνιστοῦ καὶ ἡ ἀψευδὴς μοναρχία ἀπὸ γερμανικῆς αὐτοκρατορίας περιέστη εἰς τὴν θέσιν καὶ τὰ καθήκοντα θεράποντος τῆς καθ' αὐτὴ γερμανικῆς αὐτοκρατορίας. Ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης, συνέστη ἡ γεομανοαυστριακὴ συμμαχία, ἧτις σκοπὸν ἔχει νὰ ἐξανατολήσῃ μὲν τὴν Αὐστρίαν καὶ νὰ παρέξῃ αὐτῇ λόγον ὑπάρξεως καὶ δεύτερον νὰ ἐξαπλώσῃ δι' αὐτῆς ἐπὶ τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Ἀσίαν τὸ γερμανικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν γερμανικὴν βιομηχανίαν. Ἀρχὴ περιφανῆς καὶ ἀναντίρρητος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τούτου ἐγένετο πρὸ πέντε ἐτῶν ἐν Βερολίνῳ, ὅτε ἔλαβεν ἡ Αὐστρία παρὰ τοῦ συνεδρίου τὸ δικαίωμα τῆς κατοχῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης. Δι' ἐπιδειξιοτήτος μετὰ ταῦτα καὶ ἐπιμονῆς ὄντως ἀξιοθαυμάστου, ἡ Αὐστρία κατώρθωσε ἀναίμακτῶς νὰ γίνῃ κυρία τῆς ἀπορρήτου θέσεως Μητροπόλεως, ἧτις ἀποτελεῖ τὰς θερμοπύλας τῆς Μακεδονίας. Ἐκτοτε ὑποσάκτονται ἀλλεπαλλήλοι ὑπόνομοι ὑπὸ τὸ Μακεδονικὸν ἔδαφος καὶ τὸ σμιλίον τοῦ διπλωμάτου γλύφει ἀδιακόπως τὴν εἰκόνα πολιτικῆς τίνος ἀνάγκης ἢ ἐκπολιτιστικῆς τίνος ἀποστολῆς, ἵνα καταστήσῃ εὐπρόσωπον ἐν Ἑuropῇ καὶ ἀπαρίττον ἐν Ἀνατολῇ τὴν Αὐστριακὴν κατὰ τῆς Μακεδονίας ἐπιδρομήν.

Μυριόχρωμοι πράκτορες πολιτικῆς θρησκευτικῆς, διδακτικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἔχοντες ἀποστολὴν κατεπλημύρισαν τὴν μεταξὺ Αἴμου καὶ τῶν αἰκτῶν τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου χώραν, ἀγοράζουσι γαίας πλουσίας ὑπὸ τὴν ἐμπνευσιν ἐταιρίας ἐδρευούσης ἐν Βιέννῃ, σπεύρουσι τὸν λόγον τῆς θρησκευτικῆς καὶ πολιτικῆς αὐτῶν ἀποστολῆς, περιάγουσιν ἀναφορὰς ἀλλεπαλλήλους πρὸς ἐπίκλησιν αὐστριακῆς προστασίας, ὑποθάλλουσι τὰ φυλετικὰ τῶν κατοίκων μίση, ἐμβάλλουσι τὸν δαυλὸν τῆς διχνοῖας εἰς πάσας τὰς Ἑλληνικὰς κοινότητας καὶ διὰ παντοίων μηχανημάτων πειρῶνται νὰ δημιουργήσωσιν ἐν Μακεδονίᾳ τὸ ἦθικόν χάος καὶ τὴν ἀπελπίαν τῶν ψυχῶν. Οἱ Μωαμεθανοὶ κάτοικοι τῆς Μακεδονίας θεωπεύονται, οἱ Βούλγαροι καταγοῦνται, οἱ Ἕλληνες δὲ μόνον πολεμοῦνται κρύφα καὶ ἀναφανδόν, ἀμέσως καὶ ἐμέσως διὰ τῆς ἐπιδείξεως τοῦ αὐστριακοῦ ὄγκου καὶ τῆς ὑποθάψεως ἐμφυλίων ἐρίδων, διὰ τῆς ἐμπορικῆς καταδιώξεως καὶ διὰ τοῦ κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας ἀνταγωνισμοῦ.

Διὰ νὰ ἐννοήσωμεν ἀκριβῶς τὸν ζῆλον τῆς αὐστριακῆς διπλωματίας καὶ τὰς μεγάλας ὀφελείας, ἃς ἀπεκδέχεται

ἐκ τῆς προσαρτήσεως τῆς Μακεδονίας πρέπει ν' ἀναπαράσχωμεν τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῆς ἐπαρχίας ταύτης καὶ νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ἐπαλαιὸν ὁ κύριος τῆς Μακεδονίας ἦτο κύριος τῆς δεξιόθεν Θράκης καὶ τῆς ἀριστερῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τοῦ Βυζαντίου καὶ τῶν Ἀθηνῶν συγχρόνως· ὑπὸ δὲ ἐμπορικὴν ἐποψὴν ἡ Μακεδονία συγκοινωνοῦσα πρὸς βορρᾶν μετὰ ὅλας τὰς φυλὰς τοῦ Δουναβείου καὶ τοὺς δύο βραχίονας αὐτῆς ἐκτείνουσα τοῦ μὲν πρὸς τὸ τουρκικόν, τὸν δὲ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν κράτος, ἔχει τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς μεσογείου, τῆς θαλάσσης τοῦτέστιν ἐκείνης, ἧτις εἶναι τὸ κέντρον τῆς γῆς καὶ ἡ λεκάνη πασῶν τῶν ἡπείρων τοῦ παλαιοῦ κόσμου. Πρὸς δὲ τοὺς εἰδωμένους ἑδαφοὺς γονιμώτατον, ποικιλώτατον καὶ πολιτιμώτατον ἦδη καλλιέργειας παράγων ἐπιτηδιώτατον εἰς παραγωγὴν μετάξης ἐκλεκτῆς καὶ οἴνου καὶ σίτου ἐξαίρετικοῦ καὶ πληθυσμὸς ἐπέκεινα τοῦ ἑκατομμυρίου. Τοιαύτη οὖσα ἡ Μακεδονία δικαίως θεωρεῖται τὸ μῆλον τῆς ἐριδος ἀποκατασταθειῶν φυλῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ οὐχὶ παραλόγως κινεῖ τὴν ὄρεξιν φιλοκερδοῦς μοναρχίας, ἧτις ἐξ αὐτῆς περιμένει ν' ἀποζημιωθῇ δι' ὅσας ἀπάνας καὶ θυσίας ὑπέστη ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ ἀγρίου ἐδάφους τῆς Βοσνίας καὶ τῆς Ἑρζεγοβίνης. Ἰπὸ τὴν τουρκικὴν διοίκησιν αὐτὴν ἡ Μακεδονία σήμερον παρέχει εἰς τὴν Πύλιν προσόδους ἰσῶς σχεδὸν πρὸς τὰς προσόδους τῆς ὅλης Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ διὰ τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν ἡ Μακεδονία ἔχει πρὸ πάντων ἐξαίρετικὴν σηματικὴν σημασίαν. Ἡ Ἑλλάς οἷα ἐπλάσθη ὑπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωτίας, δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν νέαν αὐτῆς ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀποστολὴν ἀνευ ἐπεκτάσεως πρὸς βορρᾶν. Ὑπὸ γεωγραφικὴν ἐποψὴν ἡ Ἑλλάς οἷα ὑπάρχει σήμερον εἶναι μικρὰ καὶ ἀγονος καὶ ὀλιγάνθρωπος· ὑπὸ ἐθνολογικὴν ἐποψὴν εἶναι διεσπασμένη εἰς ἐλευθεράν καὶ δούλην καὶ ἐπομένως ἀνίκανος οἰουδῆποτε ἱστορικοῦ μέλλοντος· ὑπὸ στρατηγικὴν ἐποψὴν ἔσται πάντοτε ὑποχείρον τοῦ κατέχοντος τὴν Μακεδονίαν, ἐάν οὗτος εἶναι ἄλλος τις παρὰ ἡ Τουρκία καὶ ὑπὸ πολιτικὴν τέλος ἐποψὴν τὸ ἐλεύθερον κράτος ἡμεῖς, ἡ γωνία, τὸ τεμάχιον εἴμεθα ἀνεπίδακτοι ἐσωτερικῆς βελτιώσεως, ἀν μὴ πληροῦνται ἐν ἡμῖν οἱ τρεῖς οὗτοι ὄροι· ἔδαφος ἀπαραίτητος ἐπαρκῆς πληθυσμὸς ἀπαραίτητος ἐπαρκῆς καὶ ἐνότης τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως.

Πάντα ταῦτα θ' ἀπελώσωμεν διὰ παντὸς ἀν δὲ μὴ γένοιτο, ἡ ἑλληνοκράτη Μακεδονία, ἧτις ἀντεπροσώπευσεν ἄλλοτε τὸν ἰσχυρότερον ἑλληνικὸν ὀργανισμὸν κατὰ τὰς ἀγροὺς αὐστριακῆς, τὸν ὅποιον θὰ σπεύρωσι καὶ θὰ θερίσωσιν οἱ δούκες καὶ οἱ ἀρχιδούκες τῆς αὐστρίας. Ἀλλ' ὄχι μόνον συμπερὸν πολιτικόν, ἀλλὰ δεσμὸς ἱστορίας καὶ παραδόσεων καὶ αἵματος συνδέει τὴν Μακεδονίαν πρὸς τὴν ἐλευθεράν Ἑλλάδα. Πῶς; θ' ἀνεγθῶμεν τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν οἵτινες χθὲς καὶ πρῶην ἔλαβον μέρος εἰς ὅλας τὰς ἑλληνικὰς ἐπαναστάσεις καὶ τῶν ὁποίων τὴν ἀπό τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ ἐλευθερίαν ἐναγένης περιεμένομεν, θὰ ἀνεγθῶμεν, λέγω, αὐτοὺς ὑποβαλλομένους ἀνευ λόγου ἀνευ προφάσεως ἀνευ σκιᾶς δικαιοσύνης ὑπὸ νέον ζυγόν, οὐχὶ μὲν βαρβαρικώτερον τοῦ τουρκικοῦ, ἀλλὰ πάντως καταστρεπτικώτερον διὰ τὸν ἑλληνισμόν; αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα καὶ τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν τοῦ 19ου αἰῶνος τὸ νὰ κατακτώσιν καὶ ν' ἀπορροφῶσιν οἱ ἰσχυροὶ τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τὰ στρατεύματα τοὺς λαοὺς; Διότι ἡ Αὐστρία δὲν ἀποτελεῖ λαὸν ἐνα καὶ ἕθνος ἐν, ἀλλ' ἀποτελεῖ ἀπλῶς ποικιλώχρωμον στρατὸν, δυνάμει τοῦ ὁποίου πιέζει καὶ τὰς ἐσωτερικὰς φυλὰς καὶ τὰς ἐξῶ ἀποπειράται νὰ κατακτήσῃ. Διάδοχος τῆς Τουρκίας ἡ Αὐστρία κατὰ τὸν πολιτικὸν ὀργανισμόν δὲν ὑπακούει εἰμὴ εἰς τὴν αὐθαίρετον θέλησιν ἐνός, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν κορυφὴν τοῦ κράτους, ἐπὶ τῆς βάσεως

τοῦ ὁποίου εἶναι ἐσπαρμένοι ποικίλοι ἐθνικότητες προαιώνως ἀντίπαλοι καὶ ἀλλήλουαχόμενοι. Οὐδὲν ἄλλο διαφέρει τῆς τουρκίας εἰμὴ ὅτι κεῖται πλησιέστερα τῆς Εὐρώπης καὶ ἐξασκῶν τὸ δικαίωμα τῆς κατακτήσεως ὄχι ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ προστάτου, ἀλλ' ἐν ὀνόματι τοῦ πολιτισμοῦ. Ἀλλ' ἐάν οἱ Οὐγγροὶ ἐάν οἱ Τσέχοι, ἐάν οἱ Δαλματοὶ καὶ τὰ παντοῖα ἄλλα σπερμολογήματα τῆς αὐστριακῆς μοναρχίας ἀνέχονται ἀγογγύστως τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν μηδαμινότητα, οἱ Ἕλληνας δὲν ἐπλάσθημεν διὰ τοιαύτας τεχνιτὰς καὶ ἀτέχνους συναρμογὰς. Δύναται ἡ Αὐστρία νὰ διαδεχθῇ τὸ ἔργον Μωάμεθ τοῦ Β' καὶ ἐν ὀνόματι τῆς βαρβαρότητος νὰ ὑπαγάγῃ ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ τὸν ζυγὸν ὀλοκλήρου τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν; Ἐάν δύναται, ἃς ἔλθῃ. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἐξαπατήσῃ, ὄχι! τοὺς Ἕλληνας ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐκπολιτιστικῆς ἀποστολῆς καὶ ἀποκρύπτουσα τὰς καθαρῶς ἀρπακτικὰς αὐτῆς διαθέσεις νὰ ἐπιβάλλῃ ἐπὶ τὰς ἑλληνικὰς φυλὰς ζυγὸν τοσοῦτον μᾶλλον ὀλεθριώτερον τοῦ Τουρκικοῦ, ὅσον προμηνύεται αἰώνιος καὶ ἀδιάρσιτος. Καὶ ἡ Ἑλλάς ἡ ἐλευθερά Ἑλλάς διατί ἀνεβλάσθησεν ὡς φοινῆς ἐπὶ τῆς τέφρας αὐτῆς; Δὲν ὠκοδομήθη ἡ γωνία αὕτη ὡς ἀπαρχὴ τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος; Τί θὰ ἀπογείνη ἡ ἐλευθερά Ἑλλάς ὅταν ἡ Αὐστρία κατέλθῃ μέχρις Ὀλύμπου καὶ ἀποφράξῃ διὰ σινοῦ τείχους πᾶσαν συγκοινωνίαν τῆς ἐλευθερίας μετὰ τῆς δούλης Ἑλλάδος; Μήπως ὁ αἶσχος τῶν Ἀψβούργων προωρίσθη ὑπὸ τῆς θείας προνοίας ν' ἀποθησαυρίσῃ ὅλον τὸν χρυσὸν τῆς ἀνατολῆς ἢ δὲ Ἑλλάς κατεδικάσθη ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς προνοίας εἰς τὸν φθισικὸν θάνατον τοῦ δεσμώτου;

Ἀλλ' ὄχι! ἐάν ἡ Αὐστρία καταλάβῃ τὴν Μακεδονίαν δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ ἀπροστάτευτον καὶ ὄρφανὴν τὴν μικρὰν ἐλευθεράν Ἑλλάδα, τὴν ὅποιαν οὕτω θὰ κρατῇ ὑπὸ τὴν πτέρναν αὐτῆς! θ' ἀφήσῃ αὐτὴν νὰ ζῆ καὶ ν' αὐξήσῃ, ἀλλὰ πάντοτε ἐννοεῖται ὑπὸ τὴν πτέρναν τῆς. Ἀλλ' ἡ πτέρνα αὕτη θὰ ἦναι τότε τόσον μαλακὴ, τόσον κολακευτικὴ, τόσον ἐκπολιτιστικὴ, ὥστε ἡ ἐλευθερά Ἑλλάς θὰ θεωρήσῃ τιμὴν καὶ εὐχαρίστησιν νὰ ζῆ ὑπὸ ταύτην καὶ θ' ἀποδώσῃ θωπεῖαν ἀντὶ θωπείας καὶ θὰ καταφιλήσῃ ἐξ εὐγνωμοσύνης τὴν περιθάλπουσαν καὶ προστατεύουσαν αὐτὴν πτέρναν. Ἐ! πεπολιτισμένοι λυκοκυβερνήσεις, αἰτινες ἐξεπορευσατε τὰς ἀρχὰς τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ κατεστρεβλώσατε τὰ διδάγματα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ θεωρεῖτε τρωγάλια καὶ ἐπιδοροπία τοὺς μικροὺς λαοὺς καὶ οὐδὲν ἄνσιον θεωρεῖτε μὴ ἐπιτετραμμένον εἰς τὴν πολιτικὴν σας, μάθετε ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς ὅσον ὀλιγάνθρωπος καὶ ἂν εἶναι διότι ἐπὶ δισχίλια ἔτη κατασφάξεται ὑπὸ παντοίων βαρβάρων καὶ ἐπιδρομέων καὶ κατακτητῶν, ἀλλ' εἰς οὐδὲν τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς ὑποχωρεῖ κατὰ τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν τοῦ ἔθνισμοῦ του. Οὐχὶ ραδιοφυγία, οὐχὶ ἀπάτη, οὐχὶ ἐπιβουλὴ, οὐχὶ ἐνεδρα, οὐχὶ κολακεία, οὐχὶ πολιτικὴ, ἀλλὰ μόνον τὸ πυροδολὸν δύναται νὰ κατασιγάσῃ τὸν παλμὸν τοῦ ἔθνισμοῦ μας. Ὅπόταν σφάζετε μέχρις ἐνός τοὺς Ἕλληνας ὅπως συμπληρώσατε ἐπαξίως τὸ ἔργον τῶν Γόθων τῶν Βανδάλων, τῶν Τούρκων, τότε μόνον θὰ καυχηθῆτε ὅτι κατοικήσατε τὸν ἑλληνικὸν πατριωτικὸν τὸν ὅποιον οὐδεμία πλέον ζωσα καρδιά θὰ μελωδήσῃ.

Δὲν εἶναι τοῦτο ἐξαίσις, δὲν εἶναι φαντασία, ἐρωτῶ πάντα Ἕλληνας· ὅταν αὐστριακοὶ στρατιωτικοὶ σταθμοὶ ἀνεγερθῶσι παρὰ τὰς φράγγας καὶ τὰς κορυφὰς τοῦ Ὀλύμπου τί θ' ἀπογείνη τὸ ἐλεύθερον ἑλληνικὸν κράτος; Ποῖον, ὄχι μέλλον, ἀλλὰ ποῖα ζωὴ, εἶναι πλέον δυνατὴ ἐν αὐτῷ; Καὶ τί θὰ ἐμποδίσῃ τὸν νέον κατακτητὴν νὰ προβῇ μέχρις Ἱ-

σθμοῦ καὶ μέχρι Ταινάρου; Ἐὰν δὲ μὴ γένοιτο, διαρραγῆ ἄπαξ ἢ παρθενία τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἐὰν διὰ τῆς ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν ἐπιδομῆς ἀναγνωρισθῆ ἄπαξ τῇ Αὐστρίᾳ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κυβερνᾷ Ἑλληνας, πᾶς τοῦ λοιποῦ χαλινὸς τῶν ὀρέξεων αὐτῆς κατὰ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς θέλει ἐκλείψει. Ἡ ἀρχὴ ἔσεται ἡ ὀλεθριωτέρα καὶ ἡ ἀρχὴ πρέπει νὰ καταπολεμηθῆ ἀπὸ τοῦδε μετὰ πάσης τῆς ἐθνικῆς ἐντάσεως. Οὐδεμία διαμαρτυρία, οὐδεμία ἐνέργεια ἔσεται ἐπαρκῆς ὅπως ἀποκρουσθῆ ὁ πόθος τῆς Αὐστρίας τοῦ δεσποζέειν ἔστω καὶ ἐπὶ ἐνὸς Ἑλλήνου. Αὕτη, καίτοι ἀργὰ, πρέπει νὰ εἶναι ἡ πολιτικὴ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος. Μακρὰν ἀπ' ἡμῶν πλέον αἱ προσωπικότητες καὶ αἱ μικροπονηρίαί καὶ ἡ μικροπολιτικὴ καὶ οἱ φατριασμοὶ καὶ ὁ περὶ τῆς ἐξουσίας ἐγωϊστικὸς ἀγὼν. Ἐὰν ἡ ἐξουσία δὲν θὰ χρησιμεύσῃ πρὸς περιφρούρησιν τοῦ ἐθνικοῦ, τοῦ μέλλοντος, καὶ εἰδικῶς σήμερον πρὸς διάσωσιν τῆς Μακεδονίας, ἡ ἐξουσία αὕτη εἶναι ὁ πρῶτος τῆς Ἑλλάδος ἐχθρὸς, ἐπικινδυνωδέστερος μετὰ τὴν Αὐστρίαν. Ἀδιαφορῶ περὶ τῶν προσώπων, κηρύττομαι κατὰ τοῦ φατριασμοῦ, περιφρονῶ τὰς συμπεροντολογικὰς ἀλληλομαχίας, καταρῶμαι τὸ ἐπικρατοῦν πάντοτε κατὰ τὸν περὶ ἐξουσίας ἀγῶνα μικροπρεπὲς καὶ χαμαιζήλον πνεῦμα. Ὑποβάλλω τὴν ὑποψριότητά μου εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἀπλῶς καὶ καθαρῶς καὶ τῆς ἐθνικῆς ἰδέας ἀπόστολος καὶ εἰδικῶς σήμερον ὡς μέλλον νὰ ἐργασθῶ καὶ νὰ βουλευθῶ περὶ τῆς σωτηρίας τῆς Μακεδονίας. Καὶ ἐὰν ἡ πρωτεύουσα, αἱ Ἀθῆναι, εἰς τὰς ὁποίας μετὰ στοργῆς καὶ περιπαθείας ἀτενίζει ὁ Ἑλληνισμὸς ἐνώπιον τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου τῆς Μακεδονίας θελήσῃ νὰ υἰοθετήσῃ ἐν τέκνον τῆς δούλης Ἑλλάδος καὶ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἰδέαν τιμήσῃ τὴν κάλπην του δι' ἐμπιστοσύνης, βεβαιήθητε ὅτι ἡ Εὐρώπῃ μετὰ ταραχῆς καὶ ἡ Ἀνατολὴ μετ' ἐλπίδος θ' ἀκούσῃ τὴν εἰδησιν ὅτι ἡ πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐψήφισεν Ἑλληνικὴν τὴν Μακεδονίαν. Ἡ ψῆφος αὕτη ἔσεται ἡ ἀρετηρία καὶ ἡ βάσις πάσης περαιτέρω ἐνεργείας καὶ ἡ ἀρχὴ νέας σοβαρᾶς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ ὀρμηθῶμεν ἐκ τῆς γνώμης ὅτι ἡ παρούσα Ἑλλάς εἶναι κατωτέρα ἑαυτῆς διὰ νὰ προδικάσωμεν ὡς εὐτελὲς καὶ τὸ μέλλον. Ἐὰν ἡ θέλησις τοῦ ἔθνους ἐξεγερθῆ μεγαλοφυῶς καὶ ἐπιβλητικῆ, ὁ ἐθνισμὸς ἡμῶν βεβαίως θὰ προαχθῆ καὶ ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς. Ἡ σπουδαιότερα αἰτία τῶν ἐσωτερικῶν ἀτυχημάτων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος εἶναι ἡ ἐγκατάλειψις τῆς ἐθνικῆς ἰδέας. Πρέπει νὰ δοθῆ εἰς τὰ πνεύματα εὐγενῆς ὄθησις καὶ εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀτόμων νὰ μετοχτευθῆ ὁ πυρετὸς τῆς δραστηριότητος καὶ νὰ στρέψωμεν τὰ βλέμματα, τοῦ ἔθνους ἀπὸ τῶν ἐσωτερικῶν ταπεινοτήτων πρὸς τὸν ἐθνικὸν ἥλιον, ὅστις μόνος θὰ ζωγονήσῃ καὶ θὰ περιβάλῃ ἡμᾶς. Δὲν πρέπει νὰ δυσθυμῆσωμεν διὰ τὴν παρούσαν μικροφαιλότητα τῶν ἐσωτερικῶν ἡμῶν πραγμάτων, διότι οὐδὲν πρᾶγμα ἐξαρτώμενον ἐκ τῆς θελήσεώς μας εἶναι ἀνεπανόρθωτον. Βεβαίως ἄλλη ἤθελεν εἶσθαι σήμερον ἡ ἡθικὴ καὶ ὑλικὴ ἰσχύς τῆς Ἑλλάδος ἐὰν ἄλλως ἐπολιτευόμεθα κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν. Ἄλλ' οὐδὲν θὰ ἀπωλέσωμεν ἐκ τοῦ εὐλόγου μέλλοντος, ἐὰν ἀποφασίσωμεν σήμερον τοῦλάχιστον ν' ἀνυψώσωμεν ἑαυτοὺς καὶ ὡς πολίτας καὶ ὡς Ἑλληνας καὶ νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν πρὸς τὸν κινδυνεύοντα προμαχῶνα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δὲν εἶναι δὲ μικρὰ ἡ δύναμις ἢ δυνάμεθα νὰ διαθέσωμεν οἱ τε ἐλεύθεροι καὶ οἱ δούλοι Ἑλληνας, ἐὰν ὁμονοήσωμεν πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀποφασίσωμεν ν' ἀποδείξωμεν πρὸς τὴν δυσπιστοῦσαν Εὐρώπην τί ἐστὶν ἑλληνισμὸς, μίαν

γνώμην καὶ μίαν φωνὴν ἀναπέμπων. Περιφρονῶντες ἡμᾶς αὐτοὺς, δυσπιστοῦντες πρὸς πᾶν ὅ,τι δυνάμεθα, εἰρωνευόμενοι ὡς ἀνεπικερδῆ τὸν πατριωτισμὸν, ἐμμένοντες εἰς τὰς μικροκομματικὰς προσφιλεῖς μας ἐριδας, οὐδὲν ἄλλο θὰ πράξωμεν, οὐδὲν ἄλλο θὰ κατορθώσωμεν ἐν τῷ μέλλοντι, παρ' ὅ,τι ἐκτελέσωμεν ἐν τῷ παρελθόντι καὶ θ' ἀνεγείρωμεν εἰς τὴν συνείδησιν πάντων τῶν λαῶν, τρόπαιον ἐσχάτης μωρίας καὶ ἀπρονοησίας. Ἐκ τῶν αὐτῶν σκέψεων πάντοτε αἱ αὐτὰ πράξεις προέρχονται. Πρέπει νὰ μεταβάλλωμεν σύστημα ἰδεῶν καὶ ἐνεργείας, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τι ἄξιον τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἡμετέρων πόθων. Ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη δὲν ἐνοηθήσαμεν ὅτι ἡ κάλπῃ ἐὰν δὲν ὑπηρετῆ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν μεγάλην πατρίδα τῶν ὀνείρων μας θὰ ἀποβῆ ὀλεθρία εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Καὶ εἶναι ἄξιον τῶντι ἔθνους ἐλευθέρου καὶ αὐτοκυβερνωμένου ν' ἀποδείξῃ τὴν μεγαλοφυῶν αὐτοῦ προθυμίαν, προκειμένου περὶ τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς· πρέπει ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ δὲν εἶνε μόνον προνόμιον τῶν δεσποτικῶν καὶ ἀυθαιρέτων κυβερνήσεων.

(ἀκολουθεῖ)

Ἡ ἑλληνικὴ ἀτμοπλοῖα Δ. Π. Γουδῆ

φέρει εἰς γῶσιν τοῦ κοινού ὅτι ἀπὸ τῆς προσηγοῦς Τετάρτης ὃ ὀδεύοντος ἐπαναλαμβάνει τὸν διακοπέντα διὰ τινὰ χρόνον πλοῦα τοῦ Ἀργολικοῦ τῆς Τετάρτης, ἀναχωρούντων ἤδη τῶν ἀτμοπλοίων τῆς τακτικῆς ἐκ Πειραιῶς δι' Ἀργολικὸν κόλπον ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Σάββατον, ἐπανερχόμενα τὴν ἐπιούσαν.

Εἰς τὸν

ΕΡΜΗΝ ΕΡΜΗΝ ΕΡΜΗΝ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού, ἀντικρὺ τοῦ φωτογραφείου Μωραΐτου

διευθυντῆς ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄλλα τὰ εἶδη διὰ Λουκούλους.

Ἀριστουργήματα ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη, ἐκλεκτὰ καὶ φρέσκα.

Χαβιάρια—αὐγοτάραχα—τυριὰ—παστὰ—εὐρωπαϊκὰ ποτὰ.

ΚΑΙ ΤΙ ΡΕΤΣΙΝΑΤΟ!

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

τὸ μυθιτόρημα τοῦ Ἰουλίου Κλαρετῆ πωλεῖται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἀντωνιάδου, Μπέκ (ἑδρὸς Ἐρμού) καὶ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ Νάκη (ἑδρὸς Λιόλου) ἔντι 1.80.

Ἐν τοῖς αὐτοῖς βιβλιοπωλείοις πωλοῦνται ἐπίσης καὶ οἱ **Κρητικοὶ Γάμοι** κατὰ φυλλάδια πρὸς 10 λεπτὰ ἑκαστον.

Ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μας.